

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 93.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143189456/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

— Kan Du saa se, Tolder, spurgte Line, der var gaaet hen til Knagsted — at vi kom hjem til Dig alligevel, skønt Du jog os bort.

— Ja, det var pænt af Jer... nikkede Tolderen og tog hendes Haand.

— Line! raabte Meincke, og han lo klukkende ved Ordene — Synes Du ikke, at Tolderen ligner en Høstak med al det Haar og Skæg?

— Jo! lo hun igen — Ved Gud, det gør han!

Knagsted rejste sig og bredte Armene ud:

— Vil Du op i den?

— Nej, nej! skreg hun og trak sig bort som i Angest.

— Men Line dog... tyssede Fru Meincke.

— Ja... jeg... jeg ved ikke... Undskyld, lille Tolder... sagde hun saa og gik tilbage til ham — Men Du saa virkelig saa glubsk ud.

— Ja, tag Dig i Agt, smilede han — jeg er farlig at komme i Lag med!

— Jeg tror næsten, Du er blevet det, ja... Aa, tag det Haar og Skæg af igen...? bad hun indsmigrende — Jeg kan slet ikke kende Dig.

— Nej, smilede Tolderen — Ikke Tale om! Husk paa, hvordan det gik afdøde Samson ved en lignende Lejlighed...

Da Kaffen var drukket og Kagerne spist eller puttet i Lommerne, satte Ungdommen sig op i Char-à-bancen, der midlertid var kørt frem foran Døren.

De anbragte sig seks paa hver af Vognens lange Sæder og to hos Kusken, parvis tæt op ad hinanden...

— Gudfaderbevares! sagde Proprietæren igen, da Køretøjet svingede ud af Gaarden — Hva' Mor!

— Ja, Meincke! nikkede Fruen — Det var dengang!

Tolderen, der stod bag ved dem, nikkede ligeledes og sagde:

— Ja, det er Forbandelsen ved at have haft en lykkelig Ungdom, at man aldrig kan glemme den!

— —